

foranstaltninger, men forsaavidt disse ikke finde Samtykke i Rigsdagen, ville de Forsøgelse, Regjeringen har foreslaaet, altsaa heller ikke være motiverede. Naar jeg siger, at man har opført de samne Kadre, som nu bestaa, maa jeg dog erindre om, at man har tiltraadt ikke ubetydelige Forsøgelse af Antallet af de lavere Underofficerer, Sergenterne, idet man erkjender, at der ved de tekniske Vaaben i det Hele kan gjøres en rigere Anvendelse af de fyldigere uddannede Underofficerer, end man kan vente ved Fodfolket. — Ved Generalstabens har man ogsaa foreslaaet at vende tilbage til, hvad der nu er gjældende. Regjeringsforlaget gaar ud fra Oprettelsen af 3 Divisioner, og indeholder som Følge deraf en væsentlig Forsøgelse i Generalstabens Personale, men da Flertallet foreslaar at blive staaende ved to Divisioner, følger deraf, at de foreslaaede Forsøgelse maa falde bort. — Ved Hensyn til Forpleiningskorpset har man i Udvalget været enig om at foreslaa, at Bestemmelserne derom skulle udgaa af Hærlovsforlaget, og man har derfor ikke for Dieblisset underkastet den hele Ordning af Forpleiningskorpset en noget mere indgaaende Drøftelse. Jeg skal erindre om Gangen i Forhandlingerne desangaaende. Der blev i 1868 paa engang forelagt Rigsdagen Forslag til Love om Krigsministeriets Ordning og om Forpleiningskorpsets Ordning. Med Hensyn til det første af disse Lovforslag indstillede det Udvalg, som behandlede denne Sag i Folkethinget, at stille den i Bero, idet man ventede, at de militære Ministeriers Ordning maatte blive sat i en saadan Forbindelse med hinanden, at deraf kunde udgaa et fælleds Forsvarsministerium. Man foreslog derfor at opsætte Ordningen af Krigsministeriet, indtil dette Spørgsmaal kunde finde sin Afgjørelse, og dette Startpunkt blev godkendt af Folkethinget. Ved Siden deraf udtalte man med Hensyn til Lovforslaget om Forpleiningskorpset, at man vistnok havde nogen Betænkelse ved at gaa til en Udskillelse af Forpleiningskorpsets øverste Ledelse fra Krigsministeriet; men da man havde udsat Krigsministeriets Ordning, fandt man, at det kunde være forvarligt at gaa ind paa den Ordning af Forpleiningskorpset, som var bragt i Forslag, hvilket ogsaa skete med enkelte Ændringer og Indskrænkninger. Spørgsmaalet om Krigsministeriets Ordning er imidlertid ikke siden kommen videre; det ligger endnu uløst. Udvalget tror, at de Betænkelse, man tidligere havde med Hensyn til Udskillelsen af Forpleiningskorpsets øverste Styrelse fra Krigsministeriet, fremdeles maa være gjældende og bør underkastes en nøie Prøvelse, inden man gaar til at fastslaa en Ordning af Forpleiningskorpset, som med enkelte Udvidelse i det Væsentlige stemmer med det nu Bestaaende. Der vil heller ingen væsentlig Banfælgelse være ved at lade den nugjældende Ordning af Forpleiningskorpset fremdeles blive staaende i Senhold til Loven af 26de Mai 1868, og allermindst er der

ingen Betænkelse derved, naar Thinget følger Flertallets Forslag, idet de Forsøgelse, Krigsministeren har foreslaaet i Forpleiningskorpset, har Hensyn til de 10 Reservebatailløners Omdannelse til Liniebatailløner. Naar dette Forslag ikke gaar igjennem, vil der altsaa heller ikke være nogen Grund til de Udvidelse af Forpleiningskorpset, der ere foreslaaede. Det andet Hensyn, som falder ind herunder, er Indordningen af Forpleiningskorpsets Grader i de almindelige Officerergrader, som er bragt i Forslag for at lette Overgangen fra Officererklasserne til Forpleiningskorpset. Dette er forøvrigt et Spørgsmaal, som flere Gange har været under Overvejelse, og som har mødt væsentlig Betænkelse fra Rigsdagens Side, idet det maaske er tvivlsomt, hvorvidt en Ordning i den Retning er heldig. Dog skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, da dette Spørgsmaal som sagt ikke har været gjort til Gjenstand for nogen mere indgaaende Behandling i Udvalget, idet dette har foreslaaet, at hele dette Afsnit skal udgaa af Hærloven. — Jeg har allerede nævnet, at Flertallet foreslaar at blive staaende ved de nu bestaaende 2 Generalkommandoer, men ved Siden deraf er der i § 46 foreslaaet en General som Kommandant i Kjøbenhavn. Vi møde her et Punkt, hvor Thinget kan tilvejebringe en Afstemning over Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning. Det vil være indlysende, at der, naar Kjøbenhavn ikke er befæstet, ingen Grund vil være til i den at beholde en Kommandant, medens man i de øvrige Garnisonstæder vil være nøiet med at have en af de i Garnisonen værende Officerer som Overstbefalende paa Stedet. Underledes er Forholdet for Dieblisset heller ikke i Kjøbenhavn, og Indførelsen af en saadan færegen Kommandantpost i Kjøbenhavn vil altsaa staa, antager jeg, i uadførelselig Forbindelse med Tanken om Oprettelsen af en Fæstning. Flertallet kan efter hele sin Stilling til Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning naturligvis ikke tilvaade Oprettelsen af en saadan Post, og foreslaar derfor, at Bestemmelsen om denne ene Generalpost skal udgaa. — Hermed har jeg i det Væsentlige berørt de Forslag, Flertallet har stillet med Hensyn til Hærens Rammer. Jeg har tilladt mig at gjøre en Beregning over, hvilken Indflydelse Flertallets Forslag ville have paa Avancementforholdene i Hæren i Almindelighed. Der findes i Regjeringsforlaget Sp. 1175—78 en Opgjørelse af det Antal faste og værnepligtige Officerer og Underofficerer, som findes efter Hærloven, og det Antal, der vil findes efter Regjeringsforlaget, hvilket Forhold endvidere er beregnet procentvis af det hele Antal Befalingsmænd; men denne Beregning er ikke tilstrækkelig oplysende, idet hele den værnepligtige Befalingsmandsklasse ingen væsentlig Rolle kommer til at spille under Synspunktet: Avancement for de faste Klasser. Udskiller man imidlertid de faste Befalingsmænd af den paa disse Pagina